

Środa, 13 grudnia 2017 r.

P8_TA(2017)0490

Stan zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem (2017/2964(RSP))

(2018/C 369/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przez nie notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej ⁽¹⁾ oraz z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem ⁽²⁾,
- uwzględniając wytyczne Rady Europejskiej (art. 50) z dnia 29 kwietnia 2017 r., wydane w następstwie notyfikacji złożonej przez Zjednoczone Królestwo na mocy art. 50 TUE oraz załącznik do decyzji Rady z dnia 22 maja 2017 r., w którym ustanowiono wytyczne negocjacyjne dotyczące umowy ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej określającej warunki jego wystąpienia z Unii Europejskiej,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie negocjatorów z ramienia Unii Europejskiej i rządu Zjednoczonego Królestwa z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie postępów poczynionych na pierwszym etapie negocjacji na mocy art. 50 TUE dotyczących dobrze zorganizowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że celem negocjacji między Unią Europejską (UE) a Zjednoczonym Królestwem prowadzonych na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) jest zapewnienie dobrze zorganizowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE, z uwzględnieniem ram przyszłych stosunków Zjednoczonego Królestwa z Unią, gdy nie będzie już ono należało do grona państw członkowskich;
- B. mając na uwadze, że aby doprowadzić do dobrze zorganizowanego wystąpienia, należy prowadzić negocjacje w ściśle ustalonym porządku, tak aby kwestie związane z nieuchronnie zbliżającym się wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii zostały rozpatrzone w pierwszej fazie negocjacji, zanim rozpocznie się ich drugi etap;
- C. mając na uwadze, że trzy najistotniejsze kwestie związane z brexitem dotyczą niewątpliwie praw obywateli UE przebywających w Zjednoczonym Królestwie i obywateli Zjednoczonego Królestwa przebywających w UE-27, granicy między Irlandią a Irlandią Północną, wyjątkowych i szczególnych okoliczności wyspy Irlandii, a także wypełnienia zobowiązań finansowych wobec UE przez Zjednoczone Królestwo;
- D. mając na uwadze, że należy poczynić wystarczające postępy w zakresie wszystkich trzech powyższych kwestii, aby mógł rozpocząć się drugi etap negocjacji; mając na uwadze, że cel ten należy osiągnąć tak szybko, jak to możliwe, aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na realizację drugiego etapu negocjacji;
- E. mając na uwadze, że wspólne sprawozdanie negocjatorów z ramienia Unii Europejskiej i rządu Zjednoczonego Królestwa wskazuje, że osiągnięto wystarczające postępy;
- F. mając na uwadze, że w odniesieniu do praw obywateli Zjednoczone Królestwo zaakceptowało, że:
 - wszyscy obywatele UE legalnie przebywający w Zjednoczonym Królestwie i obywatele Zjednoczonego Królestwa legalnie przebywający w danym państwie członkowskim UE-27, a także ich członkowie rodzin, w momencie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE będą korzystali z pełni praw ustanowionych na mocy prawa UE i w myśl wykładni Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) na podstawie środków ochronnych, które zostaną ustanowione w umowie o wystąpieniu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0102.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0361.

Środa, 13 grudnia 2017 r.

- członkowie najbliższej rodziny obywateli i osoby pozostające w stałym związku z obywatelami, przebywający obecnie poza państwem przyjmującym, będą ponadto chronieni na mocy umowy o wystąpieniu oraz że ochroną taką zostaną także objęte dzieci urodzone w przyszłości i poza granicami państwa przyjmującego,
 - prawa obywateli będą nadal gwarantowane przez całe ich życie w drodze proporcjonalnej procedury, która będzie obejmować odpowiednie zabezpieczenia, w myśl przepisów prawa UE; procedura ta i zabezpieczenia zostaną określone w umowie o wystąpieniu,
 - procedury administracyjne będą przejrzyste, sprawne i uproszczone, formularze będą krótkie, proste i przyjazne dla użytkownika, a wnioski składane przez członków danej rodziny w tym samym czasie będą rozpatrywane wspólnie,
 - wszelkie odnośne prawa oparte na prawie UE będą chronione i zostaną szczegółowo określone w umowie o wystąpieniu,
 - wszystkie prawa w zakresie zabezpieczenia społecznego na mocy prawa UE zostaną zachowane, w tym prawa do przeniesienia wszystkich świadczeń podlegających przeniesieniu,
 - przepisy dotyczące praw obywateli zawarte w umowie o wystąpieniu zostaną dołączone do określonego aktu prawnego Zjednoczonego Królestwa, tak aby prawa te miały bezpośredni skutek;
- G. mając na uwadze, że w odniesieniu do Irlandii/ Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo poczyniło niezbędne zobowiązania, aby zagwarantować, dokonując dostosowania regulacyjnego obejmującego, że nie dojdzie do „usztynienia” granicy:
- w razie konieczności konkretne rozwiązania dla Irlandii Północnej,
 - zobowiązanie do ochrony porozumienia z 1998 r. oraz wszystkich jego części,
 - zapewnienie, aby nie doszło do osłabienia praw osób przebywających w Irlandii Północnej;
- H. mając na uwadze, że w odniesieniu do rozliczania finansowego Zjednoczone Królestwo wyjaśniło w odpowiedni sposób, jakie zobowiązania finansowe będzie honorowało jako występujące państwo członkowskie;
- I. mając na uwadze, że nie oznacza to, że wszystkie nierozstrzygnięte kwestie zostały rozwiązane, ani też nie wskazuje, jakie stanowisko zajmie Parlament, jeżeli chodzi o procedurę zgody w sprawie ostatecznej umowy o wystąpieniu;
- J. mając na uwadze, że drugi etap negocjacji powinien – w oparciu o solidne i jednoznaczne zasady – zostać poświęcony finalizacji uzgodnień dotyczących dobrze zorganizowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, w tym ewentualnych postanowień przejściowych niezbędnych do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE; mając na uwadze, że w tym kontekście należy określić ogólne rozumienie ram przyszłych stosunków;
- K. mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo i UE pozostaną bliskimi sąsiadami i nadal będą je łączyły rozległe wspólne interesy, mimo że Zjednoczone Królestwo przestanie być państwem członkowskim;
- L. mając na uwadze, że te bliskie stosunki w formie układu o stowarzyszeniu między UE a Zjednoczonym Królestwem mogłyby zostać uznane za odpowiednie ramy, dzięki którym te wspólne interesy mogą być chronione i promowane, w tym za nowe stosunki handlowe;
- M. mając na uwadze, że zaletą układu o stowarzyszeniu jest elastyczność tego instrumentu, która umożliwia współpracę w wielu różnych obszarach polityki;
- N. mając na uwadze, że postanowienia przejściowe będą konieczne, aby w momencie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE nie ziszczył się scenariusz „upadku w przepaść”, a także by negocjatorzy z ramienia UE i Zjednoczonego Królestwa mieli możliwość negocjowania umowy o przyszłych stosunkach;
- O. mając na uwadze, że niezależnie od wyniku negocjacji w sprawie przyszłych stosunków negocjacje te nie mogą wiązać się z żadnym kompromisem między bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym z jednej strony, w tym współpracą w dziedzinie obrony, a przyszłymi stosunkami gospodarczymi z drugiej strony;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

- P. mając na uwadze, że komentarze podobne do tych, jakie poczynił David Davis, który stwierdził, że wynik pierwszej tury negocjacji jest zaledwie „deklaracją intencji”, mogą zagrozić dobrej wierze budowanej w trakcie negocjacji;
1. z zadowoleniem przyjmuje wspólne sprawozdanie w sprawie postępów przedstawione przez negocjatorów z ramienia UE i Zjednoczonego Królestwa, w którym stwierdzono, że osiągnięto wystarczające postępy w negocjacjach w sprawie umowy o wystąpieniu i wyrażono uznanie dla dotychczasowego sposobu prowadzenia negocjacji przez unijnego negocjatora;
 2. jest zdania, że sprawozdanie pozwala na rozpoczęcie drugiego etapu negocjacji i zaleca, aby Rada Europejska podjęła stosowną decyzję, jednak uważa, że negocjacje powinny być prowadzone w dobrej wierze i wyraża opinię, że postępów w drugiej turze negocjacji będzie można dokonać tylko jeżeli rząd Zjednoczonego Królestwa również w pełni uszanuje zobowiązania podjęte we wspólnym sprawozdaniu i jeśli te zobowiązania zostaną w pełni odzwierciedlone w projekcie umowy o wystąpieniu;
 3. podkreśla jednak, że nadal istnieją nierozwiązane kwestie w odniesieniu do zapewnienia dobrze zorganizowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE, które muszą zostać rozstrzygnięte przed sfinalizowaniem umowy o wystąpieniu, oraz zauważa, że po jej zawarciu musi ona przyjąć postać jasnego i jednoznacznego tekstu prawnego; zwraca uwagę, że te nierozstrzygnięte kwestie dotyczą:
 - przyznania praw obywateli przyszłym partnerom,
 - zapewnienia, aby postępowanie administracyjne było proste, miało charakter deklaratoryjny i było bezpłatne, obarczając władze Zjednoczonego Królestwa ciężarem dowodu w przypadku zakwestionowania deklaracji, a także umożliwiając rodzinom wszczęcie postępowania za pomocą pojedynczego formularza,
 - zapewnienia wiążącego charakteru orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w odniesieniu do wykładni przepisów dotyczących praw obywateli, a także określenia roli przyszłego niezależnego organu krajowego (Rzecznik Praw Obywatelskich) utworzonego w celu rozpatrywania skarg obywateli,
 - zagwarantowania w przyszłości praw do swobodnego przemieszczania się w całej UE obywatelom Zjednoczonego Królestwa przebywającym obecnie w państwie członkowskim UE-27,
 - zapewnienia, aby zobowiązania podjęte w odniesieniu do Irlandii Północnej / Irlandii były w pełni egzekwowalne;
 4. w związku z tym zastrzega sobie wszelkie prawa co do ostatecznej wersji umowy o wycofaniu, na którą Parlament – zgodnie z art. 50 ust. 2 TUE – będzie musiał wyrazić zgodę, jeżeli umowa ta ma wejść w życie;

Ramy przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem

5. przypomina, że art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej przewiduje ramy przyszłych stosunków między UE a występującym państwem członkowskim, które powinny zostać uwzględnione przez Unię podczas negocjacji i zawarcia umowy o wystąpieniu;
6. proponuje, by w przypadku osiągnięcia porozumienia w sprawie ogólnego rozumienia ram przyszłych stosunków pomiędzy UE a Zjednoczonym Królestwem miało ono formę deklaracji politycznej dołączonej do umowy o wystąpieniu;
7. zwraca uwagę, że porozumienie określające nowe stosunki między UE a Zjednoczonym Królestwem, bazujące na powyższych ramach, może podlegać formalnym negocjacjom jedynie po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE i uzyskaniu przez nie statusu państwa trzeciego;
8. podkreśla, że zaakceptuje ramy przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem stanowiące część umowy o wystąpieniu tylko, jeśli będą one w pełni zgodne z następującymi zasadami:
 - państwo trzecie, które nie wypełnia takich samych obowiązków jak państwo członkowskie, nie może czerpać takich samych korzyści jak państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie EOG,
 - ochrona integralności rynku wewnętrznego i czterech swobód, bez możliwości indywidualnego traktowania poszczególnych sektorów,
 - autonomia podejmowania decyzji przez Unię,
 - ochrona porządku prawnego Unii oraz roli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

Środa, 13 grudnia 2017 r.

- przestrzeganie przez Zjednoczone Królestwo standardów wynikających z zobowiązań międzynarodowych, w tym praw podstawowych, a także prawodawstwa i polityki Unii w dziedzinie środowiska, zmiany klimatu, ochrony konsumentów, walki z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od opodatkowania, uczciwej konkurencji, ochrony danych i prywatności, handlu oraz praw socjalnych i pracowniczych, w szczególności środków ochronnych przeciwko dumpingowi socjalnemu, z wyraźnym mechanizmem egzekwowania w celu zapewnienia zgodności,
 - ochrona umów zawieranych przez UE z państwami trzecimi i organizacjami, w tym Porozumienia EOG,
 - ochrona stabilności finansowej UE i zgodność z jej systemem regulacyjnym i systemem nadzoru, a także standardami w tym zakresie, oraz ich stosowanie,
 - odpowiednia równowaga praw i obowiązków, w tym proporcjonalnie do wkładów finansowych;
9. apeluje, aby ramy przyszłych stosunków przewidywały jak najbliższe relacje między UE a Zjednoczonym Królestwem przy jednoczesnym zachowaniu spójności z powyższymi zasadami;
10. przypomina, że układ o stowarzyszeniu wynegocjowany i uzgodniony między UE a Zjednoczonym Królestwem po jego wystąpieniu z UE, na podstawie art. 217 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), mógłby stanowić odpowiednie ramy dla przyszłych stosunków; proponuje, aby tego typu umowa, w uzupełnieniu do jej ram zarządzania, które powinny uwzględniać solidny i niezależny mechanizm rozstrzygania sporów, obejmowała cztery następujące filary:
- stosunki handlowe i gospodarcze,
 - współpraca tematyczna,
 - bezpieczeństwo wewnętrzne,
 - współpraca w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa;
11. przypomina, że wielu obywateli Zjednoczonego Królestwa wyraziło zdecydowany sprzeciw wobec utraty praw, z których obecnie korzystają na mocy art. 20 TFUE; proponuje, aby UE-27 zbadała, w jaki sposób złagodzić tę sytuację w ramach prawa pierwotnego Unii, przy zachowaniu pełnej zgodności z zasadami wzajemności, równości, symetrii i niedyskryminacji;

Postanowienia przejściowe

12. przypomina, że postanowienia przejściowe zapewniające pewność i ciągłość prawa mogą zostać uzgodnione jedynie, jeśli przewidują odpowiednią równowagę praw i obowiązków, są ograniczone w czasie, nie przekraczają trzech lat, i obejmują przedłużenie dorobku prawnego UE, w tym prawa obywateli, wymagając w ten sposób, aby istniejące w UE instrumenty i struktury regulacyjne, budżetowe, nadzorcze, sądownicze i wykonawcze miały w dalszym ciągu zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa; zauważa, że Zjednoczone Królestwo przestanie być częścią instytucji i organów UE;
13. potwierdza, że wszelkie zmiany w dorobku prawnym UE, które zajdą w okresie przejściowym, muszą być automatycznie stosowane wobec Zjednoczonego Królestwa zgodnie z postanowieniami przejściowymi uzgodnionymi między UE a Zjednoczonym Królestwem;
14. nalega, aby wszelkie przyszłe umowy handlowe, które Zjednoczone Królestwo wynegocjuje z państwami trzecimi po jego wystąpieniu z UE, mogły wejść w życie dopiero na koniec okresu obowiązywania postanowień przejściowych;
15. zwraca uwagę, że uzgodniony przez UE i Zjednoczone Królestwo okres przejściowy stanowiący część umowy o wystąpieniu może rozpocząć się dopiero po zawarciu tej umowy;

o

o o

16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich oraz rządowi Zjednoczonego Królestwa.
-